

Zkorumpovaný nacistický šváb, zločinec Rakušan spustil „fízlovací úřad“. A Fendrychovi je to pořád málo, žasne Žantovský

- CZ24 News | 8. října 2022

ČESKO: Na popud vlády a tajných služeb došlo k opakovanému vypínání informačních webů šířících opoziční či prostě jen alternativní myšlenky vůči vládě. Tedy cenzura v praxi. Ani to však nestačí. „Zatím se Fendrych a jeho soudruzi ve zbrani proti vlastnímu obyvatelstvu musí spokojit s vytvořením zvláštního útvaru na Ministerstvu vnitra, který se má zaměřovat na detekci nežádoucích nálad a postojů ve společnosti,“ upozorňuje Petr Žantovský na to, že i fízlování, udávání a postihování jinak smýšlejících je už pro některé příliš málo.

Foto: **Hans Štembera**

Popisek: **doc. Mgr. Petr Žantovský, Ph.D., mediální analytik**

Kritickým pohledem na tvorbu vcelku pilného komentátora mainstreamového média startuje přehled mediálních zajímavostí uplynulého týdne. „Stalo se z toho pravidlo. Každý nový komentář bývalého náměstka ministra vnitra Rumla – Martina Fendrycha – na Aktuálně.cz usvědčuje autora z toho, že bud [nerozumí naprosto ničemu](#), a/nebo je kýmsi motivován nebo snad i honorován, aby psal ty nesmysly, které píše. Příkladně v novém středečním komentáři ‚Dezinformace ničí národ a vláda nedělá nic‘ nadává ministru Rakušanovi potažmo celé vládě, že nedostatečně razantně potírá ‚dezinformace‘ a ‚dezinformátory‘,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Martin Fendrych má svůj text postaven na tom, že ministru vnitra vyčítá to, že „vláda proti dezinformacím nedělá nic. Jedna změna však přece jen nastala – už je nešíří premiér a už je nešíří ministři. To je samozřejmě dobrý posun, minulý předseda vlády dezinformace šířil, využíval jich a i dnes s různými manipulacemi zdatně pracuje – rozhlašuje například, že nemáme Ukrajině posílat zbraně a pomáhat místo toho ‚našim lidem‘, tedy ne ukrajinským uprchlíkům. Jistá změna k lepšímu tedy nastala. Je to však strašně málo, dezinformace se nebržděně šíří, zasahují masu českých

občanů“.

Autor prahne po zavedení ideopolicie podle Orwella

„Předně bych si Fendrycha dovolil poněkud poopravit. Není pravda, že vláda v daném směru nečiní nic. Na popud vlády a tajných služeb došlo k opakovanému vypínání informačních webů šířících opoziční či prostě jen alternativní myšlenky vůči vládě. Tedy cenzura v praxi. Následně zahájila přípravu cenzurního zákona, který by jí tyto protiústavní tance podložil legislativně. Ještě předtím ustavila vládního funkcionáře Michala Klímu coby hlavního odborníka na ‚dezinformace‘. Tomu nelze říci vládní pasivita. Fendrychovi to však nestačí,“ upozorňuje Petr Žantovský na nesoulad toho, co komentátor ve svém článku tvrdí, a jaká je skutečnost.

Předpokládá, že autor by byl spokojen snad jen zavedením ideopolicie po orwellovském vzoru, vaporizace, gumování veřejné paměti, likvidace jednotlivců a skupin z veřejného prostoru a jeho plné ovládnutí jediným názorem Velkého Bratra. „Zatím se Fendrych a jeho soudruzi ve zbrani proti vlastnímu obyvatelstvu musí spokojit s vytvořením zvláštního útvaru na Ministerstvu vnitra s názvem KRIT (Krizový informační tým), který se má zaměřovat na detekci nežádoucích nálad a postojů ve společnosti. Teď konkrétně ve státní správě, protože jak jednou konečně i něco v naší vládě pochopili, tak i ve státní správě existují normální lidé, a ne jen loutky na špagátcích nějakých loutkovodičů,“ podotýká mediální analytik.

Fízlovat, udávat, postihovat. Konečně na to máme úřad

Za zajímavé považuje, jak si tento KRIT definuje své první úkoly. Ty vypadají následovně: 1. Anonymizovaný monitoring nálad ve státní a veřejné správě. Včasná identifikace osob, které mohou šířit antisystémové nálady a jejich zapojení do dialogu. 2. Vytvořit a zlepšit interní komunikační kanály, které umožní obousměrnou komunikaci po vertikální ose. 3. Aktivně a empaticky sbírat kritické podněty a důsledně se vyhýbat bagatelizujícím reakcím. „Tedy jedním slovem fízlovat, fízlovat, fízlovat. Případně udávat, postihovat, exkomunikovat. Tak, a jsme u jádra pudla, konečně na to máme úřad. Teď to pojede jak po másle,“ poukazuje Petr Žantovský na to, co vedlo skutečně ke vzniku Krizového informačního týmu.

Myslí, že by dokázal najít jedno vysvětlení, které by dalo nahlédnout do Fendrychovy – ale nejen jeho – „anti-dezinformační“ hysterie. „Chytrý panovník, a připuštěme si, že i v té dnešní Fialově vládě by se takový jedinec vybavený strategickým myšlením mohl najít, pokud by usoudil, že je nutné přitvrdit kroky vůči kverulantům a vůbec občanům pochybujícím o svaté pravdě ze Strakovky, zjednal by si svých 99 Pragováků. Prostě ochotné služebníčky, kteří odstartují náležitou dělostřeleckou přípravu a následně v rychle následujících krocích vyzvou panovníka, aby jednal rázně, protože času je málo a voda stoupá,“ popisuje mediální odborník model, jakým figlem připravit veřejnost na utahování šroubů.

Vláda lidem omezí svobody pro jejich vlastní dobro

„Panovník tedy udělá smutné pukrle a v televizním vystoupení vyhlásí výjimečný stav, protože nebezpečí narůstá a lid po pádném řešení volá, což lze dokumentovat na desítkách a stovkách mediálních výstupů, třeba služebníka Fendrycha. Panovník to nedělá rád, ale omezuje občanům dosud nezadatelné svobody pro jejich vlastní dobro. Bác, a je to. Vidíte, Martine Fendrychu, Petře Fialo a ti další! Jako obvykle situaci nejlépe vystihl *vox populi – vox dei*. Konkrétně jeden diskutér pod jakýmsi článkem na serveru Forum24, když napsal: ‚Ústavou zaručená svoboda projevu přece automaticky neznamená svobodu po projevu.‘ Co dodat?“ ptá se Petr Žantovský.

O druhé glose dopředu říká, že bude mít mírně osobní příchut, ale věří, že si to snad po deseti letech

existence Týdne v médiích může výjimečně dovolit. „Generální ředitel Českého rozhlasu René Zavoral uvedl k prvnímu říjnu do funkce šéfa publicistické stanice ČRo Plus Josefa Pazderku. Na jednu stranu je to důvod k potlesku. Z čela jediné názorové stanice veřejnoprávního rozhlasu konečně vyletěl renomovaný normalizační soudruh Petr Šabata, který nás už v 80. letech oblažoval oslavnými tirádami o budování socialismu a zejména o úspěších Sovětského svazu. Šabata poté v sobě objevil liberálního demokrata a nepřítele čehokoli od Donbasu na východ. O tomto typu se u nás na venkově říkávalo: Až přijdou Čiňani, nechá si narůst copánek a zešíkmit oči,“ poznamenává mediální analytik.

Působil v Člověku v tísní, tak je to uznávaný novinář

Přiznává, že nikdy nepochopil, proč Zavoral nechal Šabatu v čele ČRo Plus od ledna 2019. „Komu to byl dlužen? Co na něj Šabata nebo jeho loutkovodič Pokorný věděl? Každopádně to byl stejně či ještě méně pochopitelný kádrový tah, jako nedlouho předtím Petr Fischer v čele Vltavy. Jeden by řekl, že ani generální ředitel ČRo přece nevstoupí do stejné louže dvakrát. A ejhle. Ono třikrát. Po blamáži s Fischerem a Šabatou dnes napochodoval na Vinohradskou Josef Pazderka,“ připomíná pro ParlamentníListy.cz podivnou personální politiku veřejnoprávního média Petr Žantovský.

Trochu nevěřicně proto hleděl na tiskovou zprávu, kterou k tomu Český rozhlas rozeslal a která Josefa Pazderku označuje jako „oceňovaného“, „uznávaného“, dokonce „jednoho z nejrespektovanějších novinářů v Česku“. „Možná bychom se měli ptát, kým je Pazderka uznáván, oceňován a respektován. Ale berme to prostě jako marketingovou frázi, byť Českého rozhlasu poněkud nedůstojnou. Bez zajímavosti však není fakt, že dříve, než v sobě objevil novináře, působil – jak jinak – v Člověku v tísní. Tím jsou tedy jeho kvality zpečetěny,“ nepochybuje mediální odborník.

Dalšího „uznávaného“ budeme platit z našich daní

A začíná objasňovat onu osobní notu, kterou anoncoval na počátku této glosy a která spočívá v jednoduchém příběhu: „V dubnu 2017 o mně [Lukáš Prchal v Aktuálně.cz](#) napsal, že ‚šířím dezinformace‘, aniž to samozřejmě jakkoli doložil. Napsal jsem tehdejšímu šéfredaktorovi serveru Pavlu Tomáškoví, ten se mi omluvil a poskytl prostor k mému vyjádření, což jsem využil. 21. června 2017 o mně též autor na tomtéž webu napsal víceméně stejnou lež. Opět jsem požádal šéfredaktora Tomáška o nápravu a opět se mi jí dostalo. Položil jsem totiž opakovaně jedinou prostinkou otázku: můžete dokázat, kdy, kde, koho, čím a jak jsem ‚dezinformoval‘? Pokud to nedoložíte, žádám o odstranění oné nepravdy. Stalo se to druhé samozřejmě. A totéž v bleděmodrém v srpnu 2017,“ líčí Petr Žantovský.

O tři roky později, v srpnu 2020, psalo Aktuálně.cz o jeho aktivitách opětovně nepravdivě. „Tehdy jsem se obrátil se žádostí o opravu na nového šéfredaktora Josefa Pazderku. Místo něj mi odpověděl automat, že pan Pazderka je mimo kancelář a mám se obrátit na pana Jana Nevyhoštěného. Což jsem učinil. Dlouze jsem mu faktograficky popsal, kde a v jakých přesně tvrzeních Aktuálně nepíše pravdu. Tento muž mě jinými slovy poslal do háje. Nyní tedy přechází ‚uznávaný‘ Josef Pazderka do čela ČRo Plus a jeho tehdejší kolega Nevyhoštěný nasedne na jeho místo v Aktuálně. Tak to jen, abychom si udělali obrázek o tom, ‚who is who‘ mezi našimi uznávanými žurnalisty, z nichž dalšího, bohužel, budeme muset zase platit z našich daní,“ lituje mediální analytik.

Výtečný žurnalista, co nepřebíhal mezi politickými tábory

Jedním dechem hned dodává, aby mu nebylo špatně rozuměno, že toto rozhodně není útok na server Aktuálně.cz. „Sám na něm mám blog, a vedle mě spousta dalších zajímavých a vskutku důvodně respektovaných osobností. To je snaha vyjádřit přesvědčení, že na exponované pozice ve veřejnoprávních médiích by měli vstupovat lidé s mimořádným žurnalistickým fundamentem a

svrchovanou profesní etikou. Právě proto, že se z nich stávají zaměstnanci veřejnosti, které jediné by měli být odpovědní a jednat podle toho," vysvětluje Petr Žantovský, jak se dívá na obsazování důležitých pozic honorovaných z koncesionářských poplatků.

Závěrem přechází k jedné z nejsmutnějších zpráv těchto dní, že jen pár měsíců po své šedesátce český žurnalismus a tento svět opustil Dušan Šrámek. „Byl to jeden z nejlepších novinářů, jaké naše země nosila, a to bez ohledu na to, zda jste s jím vyslovenými názory souhlasili, nebo jim oponovali. Dušan – mohu si tuto familiérnost dovolit, neboť jsme se znali přes třicet let – totiž ztělesňoval to, čemu se říká profesionální etika. Svá fakta si dlouho a důkladně ověřoval, své názory měl vyargumentované a nepřebíhal mezi politickými tábory, jak mívají mnozí taky-novináři ve zvyku, totiž tančit podle toho, jak píská momentální chleboďárce. Dušan byl to, čemu se říká skutečně nezávislý žurnalista," tvrdí mediální odborník.

Neurážel, ale vystavoval druhé pravdě, tedy i jejich chybám

Svědčí o tom i taková maličkost, že portál Echo24 mu věnoval nejen faktografický nekrolog, ale i vzpomínku, kde jej s úctou popisuje novinář Marek Vitek, jeden z protagonistů tzv. televizní krize 2000 a Šrámkův nepochybný názorový oponent nejen v této věci. „A přece o Dušanovi píše skoro až s přátelskou láskou a respektem. To svědčí o Vítkově charakteru a Dušanových kvalitách. Snad jediné bych tomu vytknul. Vítkův text nese titulek ‚Odešel Dušan Šrámek. Ať zvedne ruku ten, koho někdy neurazil‘. Ano, Dušan byl svéráz, ale neurážel samoúčelně, pro efekt, On totiž neurážel, ale vystavoval druhé pravdě, tedy i jejich chybám a přešlapům. Mohu zvednout ruku. Mě nikdy neurazil. A to jsem si od něj během těch let taky vyslechl ledacos. A právem. Sbohem Dušane, budeš chybět nejen mně, ale celé české žurnalistice," dodává Petr Žantovský.

[ZDROJ](#)